

ת"פ 35736/08/21 - מדינת ישראל נגד דורון איכילוב, מרטין איכילוב יחיאלוב

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 35736-08-21 מדינת ישראל נ' איכילוב ואח'

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד
1. דורון איכילוב
ע"י ב"כ עו"ד בריק
2. מרטין איכילוב יחיאלוב
ע"י ב"כ עו"ד בר זוהר

המאשימה
הנאשמים

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשמים הורשעו, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות שונות כנגד שוטרים. אפרט להלן את עיקרי העובדות אשר נקבע שהוכחו בהכרעת הדין.
2. הנאשמים הם אחים ומתגוררים יחדיו בדירת הוריהם בקריית ביאליק. ביום 3.8.21 בשעה 02.00 התקבל במשטרה דיווח על קטטה וצעקות בבניין בו מתגוררים הנאשמים (להלן - הבניין). בעקבות כך הגיעו למקום השוטר מקסים קריבונס (להלן - השוטר) ופקח העירייה אברהם אביטן (להלן - הפקח). השניים הבחינו בנאשמים עומדים בקומת העמודים של הבניין כאשר נאשם 1 אוחז בידו בקבוק בירה. השוטר חשד שהם מעורבים באירוע שבגיניו הוזמנה המשטרה ולכן שאל אותם לפרש מעשיהם וביקש מהם להזדהות. הנאשמים התווכחו עמו ולא מסרו את פרטיהם ולכן הודיע להם השוטר שהם מעוכבים בחשד לתקיפה. בשלב זה נמלט נאשם 1 בריצה מהמקום ועלה במדרגות הבניין כאשר השוטר בעקבותיו ואילו הפקח נותר במקום עם נאשם 2. השוטר השיג את נאשם 1 בקומה השלישית אזק אותו ביד אחת אך נאשם 1 התנגד למעצר, התלהם וצעק. למשמע הצעקות יצא אבי הנאשמים מהדירה ונעמד בין השוטר מקסים לבין נאשם 1 וניסה להרגיעו.
3. באותה עת, בקומת העמודים, דחף נאשם 2 את הפקח ונמלט לעבר מדרגות הבניין. כאשר הגיע לקומה השלישית היכה את השוטר וניסה לשחרר את נאשם 1 מאחיזתו. עם הגעת הפקח למקום, הרחיק הוא את נאשם 2 והשוטר הצליח לאזוק את נאשם 1 גם בידו השנייה. בשלב זה, דחף נאשם 1 את מקסים והשניים נפלו ארצה. באותה

עמוד 1

עת, נאשם 2 היכה את הפקח באגרופים והוא בתגובה ריסס גז פלפל. נאשם 1 המשיך בהתנגדותו ובתגובה הפילו השוטר ארצה והתיישב עליו. בשלב זה, נאשם 2 התקרב לשוטר ובעט בפניו ואילו נאשם 1 נשך אותו בידו. בתגובה היכה אותו השוטר בפניו תוך שצעק עליו שלא יינשך. בהמשך, נשך נאשם 2 את השוטר בגבו והפקח ניסה למשוך אותו ללא הצלחה, עד אשר נאלץ שוב לרסס גז פלפל שאז שחרר נאשם 2 את אחיזת שיניו מגבו של מקסים. לאחר כל זאת הגיע כוח תגבור למקום. נאשם 2 סירב להתלוות לשוטרים ואחז בחוזקה במעקה הבניין. כאשר הוכנס נאשם 2 לניידת הוציא את רגליו בכוונה להפריע לשוטרים.

4. כתוצאה ממעשי נאשם 1 נחבל השוטר ברגלו וכן נגרמה לו חבלה של ממש ביד. כתוצאה ממעשי נאשם 2 נגרם לשוטר שבר בארובת העין עם תזוזה קלה וכן חבלה בגב. לפקח נגרמה חבלה בראש ובצוואר ושפשופים שטחיים בצוואר.

5. לאור כך הורשעו הנאשמים בעבירות הבאות:

נאשם 1 - תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); תקיפה הגורמת חבלה ממשית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

נאשם 2 - חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין; תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין; תקיפת עובד ציבור בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382א(ב)(1) לחוק העונשין; תקיפה הגורמת חבלה ממשית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין; הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

6. להשלמת התמונה יצוין כי כתב האישום ייחס לנאשם 1 תקיפה נוספת של השוטר וזאת במהלך המרדף במדרגות, אך בהכרעת הדין זיכיתי את נאשם 1 מעבירה זו לאחר שקבעתי שלאור כך שלא הייתה מחלוקת שהשוטר הפיל את נאשם 1 במדרגות והבעיטה הייתה לאחר שהתרומם והמשיך במנוסה, לא ניתן לשלול שמדובר היה בתנועה לא רצונית ולא מודעת ואף בלתי נשלטת.

טיעוני הצדדים לעונש

7. המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה על פה. בטיעוניה עמדה המאשימה על נסיבות האירוע וחומרנו ועל הערכים המוגנים שנפגעו. נטען כי מדובר בפגיעה בשלום הציבור והסדר הציבורי כמו גם שלום גופם של השוטרים הפועלים למען הציבור. כן הפנתה המאשימה לחבלות שנגרמו לשוטר ולמדיניות הענישה הנוהגת וביקשה לקבוע מתחם ענישה בעניינו של נאשם 1 הנע בין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר ואילו בעניינו של נאשם 2 מתחם הנע בין 15 חודשי מאסר ועד 30 חודשי מאסר. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשמים הפנתה המאשימה לעברו הפלילי של נאשם 1 הכולל שורת עבירות לרבות תקיפת שוטרים וביקשה להטיל עליו עונש ברף העליון של המתחם וכן להפעיל במצטבר עונש מאסר מותנה התלוי ועומד נגדו וכן ענישה נלוות. ביחס לנאשם 2 טענה המאשימה שחרף עברו הנקי יש להטיל

עליו עונש ברף הבינוני של המתחם לאור העובדה שלא קיבל אחריות למעשיו ולא התקבל תסקיר. כן ציינה המאשימה שהטלת עונש קל על הנאשמים תשדר מסר מוטעה לציבור ולנאשמים ולא תשיג את תכליות הענישה במקרה זה.

8. ב"כ נאשם 1 טען כי חלקו של נאשם זה באירוע מצומצם וכי יש להביא בחשבון שהנשיכה התרחשה כאשר רוסס גז פלפל והוא חש מצוקה. נטען כי אף אם לא מתקיים סייג מאחריות פלילית (כפי שנקבע בהכרעת הדין), נסיבות העניין מצדיקות הקלה וקביעת מתחם ענישה שאינו כולל מאסר בפועל בגבולו התחתון. בעניין זה נטען שאין מדובר באירוע מתוכנן וכי השוטר לא נחבל בצורה משמעותית מנשיכה זו וכי הדבר אירע כאשר השוטר מנסה לאזקו ובאוויר גזר פלפל שצרב את עיניו. בנוסף הפנה הסנגור לחלוף הזמן ולתקופה בה היה הנאשם נתון במעצר ממש ולאחר מכן במעצר באיזוק ואף בתנאים מגבילים. לאור כך ביקש הסנגור לשקול הארכת המאסר המותנה ולחלופין להטיל עונש כולל שניתן לשאת בעבודות שירות.

9. ב"כ נאשם 2 הצטרף לטיעוני חברו והדגיש כי מדובר באירוע לא מתוכנן שהחל עם הגעת השוטרים לבית הנאשמים, אשר שנו אלוהול קודם לכן, וכי לשיטתו "לא ניתן לשלול האפשרות שהתנהלות קצת יותר סובלנית מצד השוטרים ובמיוחד [השוטר] הייתה מונעת את כל האירוע". אף ב"כ נאשם 2 טען שריסוס גז הפלפל שינה את אופי האירוע והפך אותו אלים לאור מצבו של נאשם 2 שהיה שתוי ובשל המתח שחש לאור מעצרו של נאשם 1. ביחס לנסיבות הקשורות בנאשם הפנה הסנגור לעבר הנקי ולגילו וטען שמדובר באירוע חריג ובלתי מאפיין שלא ישוב. כן הפנה לחלוף הזמן ועתר להשית עונש מאסר קצר בעבודות שירות ללא ענישה כלכלית.

10. נאשם 1 שב וטען בדברו האחרון שלא תקף את השוטר וכי האירוע נכפה עליו. עם זאת התנצל והצטער על האירוע. כן טען למצב כלכלי קשה וביקש התחשבות. נאשם 2 טען אף הוא שנאשם 1 לא נשך את השוטר וכי הוא עצמו הותקף על ידי השוטרים וכי העדים שיקרו. עם זאת אף נאשם זה הביע צער על האירוע וביקש התחשבות לאור מצבו הכלכלי ומצבם הרפואי של הוריו.

קביעת מתחם הענישה

11. עבירות כלפי שוטרים, לא כל שכן כאשר הן כוללות אלימות חמורה, פוגעות בשלטון החוק, בסדר הציבורי וכמובן, בשלום גופם של השוטרים. בעניין זה נקבע לא אחת כי "משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק במדינת ישראל" (ע"פ 9878/09 **מדינת ישראל נ' מוסא** (20.9.2010)). במקרה זה הפגיעה בערכים היא במדרג שאינו נמוך וזאת לאור חומרת הפגיעה שנגרמה לשוטר ומהותו הכוללת של האירוע.

12. ביחס לנסיבות הקשורות לאירוע אזי מקובל עלי שאין מדובר באירוע מתוכנן ואולם אין בכך להמעט מחומרתו. כבר עתה ראיתי להתייחס לטענה לפיה האירוע יכול היה להימנע לו נהג השוטר ברגישות רבה יותר. טענה זו אין בידי לקבל. מעיון בסרטון מצלמות הגוף בעת המפגש בקומת העמודים ניתן לראות בבירור שהשוטר מבקש מהנאשמים פעם אחר פעם את פרטיהם והשניים אינם משתפים פעולה וכאשר הודיע להם שהם מעוכבים, נאשם 1 נמלט מהמקום. אינני סבור שנפל פגם כלשהו באופן בו טיפל השוטר באירוע ובכל מקרה, לא נשמעה כל טענה הרואה קשר בין האופן בו ניהל השטר את האירוע לבין בריחתו של נאשם 1 כך שמדובר בטענה כללית ללא כל זיקה

להתנהלות הנאשמים. עם זאת אפנה לאמור בסעיף 57 להכרעת הדין ולהערת לפיה ניתן היה לנהוג אחרת לאחר מעצר השניים ובכלל זה להימנע מצעקות רמות בחדר המדרגות, במיוחד כאשר מדובר היה בשעה 02.00, וכן שלא היה ראוי להוביל את הנאשם 2 מביתו ללא חולצה.

13. ביחס לטענה לפיה יש לראות נסיבה מקלה בכך שהאירוע התרחש לאחר ריסוס גז פלפל, אזי אינני סבור שיש ממש בטענה, בוודאי שלא כלפי נאשם 2. נזכור שבשל האלימות שהפגין נאשם 2 כלפי הפקח, נאלץ האחרון לעשות שימוש בגז פלפל. בכל מקרה, נאשם 2 לא היה אזוק ולא נאלץ להשתחרר מכל אחיזה, כך שהמצוקה שאפשר שהגז גרם אינה רלוונטית עבורו והתנהגותו הייתה תוקפנות לשמה. עם זאת, אביא בחשבון כי היה שתוי במידה שנקבעה בהכרעת הדין. ביחס לנאשם 1 הרי שקבעתי בהכרעת הדין שלאור הכחשתו את הנשיכה לא ניתן היה לבחון כלל את טענתו בדבר הסיבה בגינה "נאלץ" לנשוק את השוטר - טענה שסנגורו העלה בשלב בירור האשמה ואף בשלב הטיעונים לעונש. במצב דברים זה אין מקום לקבוע לעניין העונש עובדות מקלות שאין להן כל בסיס עובדתי. עם זאת, כפי שקבעתי בהכרעת הדין מקובל עלי שנאשם 1 חש בשלב זה מצוקה בשל ריסוס הגז כפי שחשו כל הנוכחים ואולם לא אוכל לקבוע קיומו של קשר סיבתי או ענייני בין נושא זה לבין "הצורך" לנשוק את השוטר כפי שביקש הסנגור. ביחס לחלקו של כל אחד מהנאשמים, הרי שנאשם 1 ברח מהשוטר, נשך אותו בידו וגרם לו חבלה של ממש וכן התנגד למעצר. ואילו נאשם 2 דחף את הפקח, היכה בו באגרופים, נשך את השוטר בגב וגרם לו לחבלה ממשית וכן בעט בפניו וגרם לו לשבר בארובת העין עם תזוזה קלה. האירוע הותיר אפוא בשוטר חבלות לא קלות ובמיוחד זו שנגרמה בשל הבעיטה שבעט בו נאשם 2.

בתי המשפט קבעו לא אחת כי אין להשלים עם התנהלות אלימה במרחב הציבורי וכי אין מקום לגישה סלחנית אלא מחמירה בדמות מאסר בפועל (רע"פ 7645/20 שלמה כהן נ' מדינת ישראל (18.11.2020); רע"פ 5128/21 אחמד סלאמה נ' מדינת ישראל (15.8.2021)). ביחס למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות שעניינן תקיפת שוטרים, אפנה למשל לרע"פ 1860/07 נחמני נ' מדינת ישראל (14.6.2007) בו נדון נאשם ל-7 חודשי מאסר בפועל בשל כך שבעט בשוטר ונשך שוטר אחר; עפ"ג 61806-10-21 אבו אל היג'א נ' מדינת ישראל (1.11.2021) בו נידון נאשם לעונש מאסר בן 5 חודשים בשל כך שדחף שוטר, ירק עליו ונשכו בידו; ע"פ 8414-09-14 חיאשוילי נ' מדינת ישראל (12.9.2012) בו נדון נאשם לעונש מאסר של 4 חודשים בעבודות שירות בשל כך שנשך שוטר באף; עפ"ג 23394-01-14 עמרם נ' מדינת ישראל (16.2.14) בו נדון נאשם למאסר בן 3 חודשים בעבודות שירות בכך שכאשר נעצר לבדיקה שגרתית התנגד להוראות שוטר ונגח בו; רע"פ 6544/08 ברדונו נ' מדינת ישראל (28.7.2008) בו נדון הנאשם ל-15 חודשי מאסר בשל כך שהכניס אצבע לעינו; רע"פ 7641/14 אלטורי נ' מדינת ישראל (30.11.2014) בו נדונה נאשמת ל-30 ימי מאסר בשל כך שהכתה שוטר בלחיו, שרטה אותו וכן ירקה על שוטר נוסף.

כן אפנה לפסקי דין בעניין גרימת חבלה חמורה (עבירה הקשורה לנאשם 2 בלבד): רע"פ 2298/20 יצחק עזרא נ' מדינת ישראל (5.4.2020), בו נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע בעבירת חבלה חמורה ונידון ל-10 חודשי מאסר בפועל. הנאשם הפיל את המתלונן ובעודו שרוי על הרצפה, תקף אותו בבעיטות ואגרופים. למתלונן נגרמו שברים בצלעות והמטומות בראש; עפ"ג 4007-01-16 איגור וולקוביץ נ' מדינת ישראל (18.2.2016), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירה של חבלה חמורה, בשל כך שתקף את אחותו באגרופים וגרם לה שברים וחתכים בפניה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 18-36 חודשים וגזר על הנאשם 24 חודשי מאסר, תוך הפעלת מאסר מותנה במצטבר. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם, תוך שציין שמדובר בעונש

ראוי ומאוזן, בין היתר בשל עברו הפלילי המכביד של הנאשם; עפ"ג 1050-09-20 **מדינת ישראל נ' מלינובסקי** (17.11.2020), בו התקבל ערעור המדינה והוחמר עונשו של נאשם שהורשע בעבירת חבלה חמורה ונידון ל-24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם תקף את המתלונן באגרופים בפניו, גם כשהיה מוטל על הקרקע, ורדף אחריו והמשיך להכותו. למתלונן נגרמו שברים בלסת והוא נותח. ערכאת הערעור קבעה שמתחם העונש ההולם נע בין 16 חודשי מאסר בפועל ועד 32 חודשי מאסר בפועל

14. לאור כך אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות בהן הורשע נאשם 1 הוא מאסר למשך מספר חודשים שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר ואילו ביחס לעבירות בהן הורשע נאשם 2 נע מתחם הענישה בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר.

קביעת עונשם של הנאשמים

15. האירוע האלים מושא ענייננו משקף היטב את שעובר על החברה הישראלית בתקופה האחרונה, בה המרחב הציבורי הפך לאלים ואירועים של מה בכך הופכים חיש מהר לאירועי אלימות. הדבר אף מחלחל אל מפגשי שוטרי ישראל עם אזרחים, אשר לא אחת נאלצים להתמודד עם גילויי אלימות והתנגדות. מציאות זו מצריכה ענישה אשר תשקף את הצורך בהגנה על המרחב הציבורי ועל השוטרים.

16. הנאשמים לא ביקשו לקבל תסקיר ולא נטענו כל טענות שיכולות להתיישב עם סיכויי שיקום כלשם. יתרה מזו, הנאשמים כפרו במיוחס להם והמשיכו להחזיק בעמדה זו אף בשלב הטיעונים לעונש. על כך כמובן שאין לבוא עמם חשבון ואולם, נקבע לא אחת כי שיקום אינו מתיישב עם אי נטילת אחריות (ע"פ 8687/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.8.2021), פסקה 11) ומשכך יש לגזור את עונשם של הנאשמים בגדרי מתחמי הענישה שנקבעו ללא התחשבות בשיקולי שיקום כלשהם.

17. לצורך קביעת עונשם של הנאשמים הבאתי בחשבון את נסיבותיהם האישיות. הנאשמים אינם נשואים והם מתגוררים עם הוריהם. הם מצויים במצב כלכלי לא קל ועובדה זו מקובלת עלי מטיעוניהם הגם שלא הוגשו מסמכים בנושא. הבאתי עוד בחשבון את גילם ואת העובדה שלא ריצו בעבר מאסר בפועל. כן הבאתי בחשבון את העובדה שעברו של נאשם 2 נקי. מנגד, הבאתי בחשבון את העבר המכביד של נאשם 1 הכולל שתי הרשעות בגין תקיפת שוטרים בעטין ריצה עונשי מאסר בעבודות שירות וכי אף תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה שהוטל בגין עבירה דומה. דומה כי עונשים אלו לא הצליחו ליצור הרתעה בליבו שכן הוא שב וביצע עבירות דומות זמן לא רב לאחר הרשעה קודמת ולאחר שבית המשפט התחשב בו ואפשר לו לשאת את עונשו בעבודות שירות. כן הבאתי בחשבון את תקופות המעצר בהם שהו השניים ואת התקופה בה שהה נאשם 1 במעצר באיזוק (כשבעה חודשים) וכן בתנאים מגבילים (כשמונה חודשים).

18. לדידי, העונש הראוי לנאשמים הוא עונש מאסר. אינני מקל ראש בחומרתו של עונש זה, במיוחד כלפי מי שטועם טעם מר זה לראשונה בחייו, לא כל שכן כאשר עברו נקי. ואולם נתוניו הכוללים של מקרה זה מחייבים ענישה מחמירה. כך, בעניינו של נאשם 1 יש לשקול ביתר שאת את עברו הפלילי הרלוונטי וקיומו של מאסר מותנה בגין עבירה

דומה ומשכך אין מקום להטלת ענישה בתחתית המתחם כפי שביקש הסנגור ובוודאי שלא להאריך את המאסר המותנה. מסקנה זו מתחזקת על רקע העובדה שהנאשם לא קיבל אחריות למעשיו. מובן שאין בכך להביא להחמרה אך מנגד, הנאשם אינו זכאי להקלה עונשית לה זכאי מי שקיבל אחריות למעשיו (לשיקולים בתוך המתחם במקרה של עבר פלילי וצורך בהרתעה, ראו: ע"פ 8017/20 **מדינת ישראל נ' גריפאת** (22.12.2020), פסקה 9). אינני סבור גם שיש מקום להטיל פעם שלישית עונש מאסר בעבודות שירות בגין תקיפת שוטרים והגיעה העת להטלת עונש מאסר ממש. אמנם ההרשעה הראשונה בעבירות כלפי שוטרים הייתה בשנת 2006 ואולם קיימת גם הרשעה בשנת 2020 וכאמור אף עונש מאסר מותנה בנושא. הנאשם הגדיש אפוא את הסאה ודומה שפירש את ההתחשבות בו בעבר בצורה שגויה. בכל מקרה, העונש הכולל הראוי למעשיו (בצירוף המאסר המותנה) אינו מאפשר ריצוי בעבודות שירות כך שהשאלה אינה עולה כלל.

19. בעניינו של נאשם 2 המצב שונה ככל שהדברים קשורים בעבר הפלילי שהוא נקי לחלוטין. נתון זה תומך בהתחשבות עונשית ואולם מנגד הוא לא קיבל אחריות למעשיו ובכך הוא אינו זכאי ליהנות מההקלה לה זוכה מי שמקבל אחריות למעשיו ומבטא בכך אף הפנמת הפסול וחרטה. כפי שצוין בפרק שעסק בקביעת המתחם, העבירות שביצע נאשם זה חמורות ביותר והן גרמו לתוצאה קשה. נאשם 2 בעט בפניו של השוטר - פעולה אלימה ביותר ובעלת פוטנציאל ממשי לגרימת נזק - וגרם לו לשבר בארובת העין עם תזוזה. כמו כן הוא נשך אותו בגב והיכה את הפקח באגרופים. עבירות אלו מצדיקות תגובה עונשית המבכרת את שיקולי ההלימה, ובכל מקרה מתחם הענישה אותו קבעתי אינו מאפשר נשיאת העונש בעבודות שירות ללא חריגה, וזו כאמור אינה אפשרית במקרה זה בהיעדר סיכויי שיקום. העונש שיוטל עליו יהיה אפוא קרוב לתחתית המתחם, בעיקר בשל העבר הנקי, אך לא בתחתית ממש (לקביעת העונש בתוך המתחם ראו בהשוואה: ע"פ 652/23 **עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (24.4.2023); ע"פ 280/23 **מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour Abker** (18.5.2023), פסקה 9).

20. לאור כך אני מטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. מאסר בפועל למשך 7 חודשים.

ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים מת.פ. 18893-12-19 (שלום קריות) וזאת במצטבר לעונש שהטלתי לעיל. אציין כי לא ראיתי נימוקים המצדיקים סטייה מכלל הצבירה הקבוע בסעיף 58 לחוק העונשין.

**סה"כ יישא הנאשם עונש מאסר 11 בן חודשים וזאת בניכוי תקופות מעצרו: 3.8.21-29.8.21
13.3.22-24.3.22**

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

ד. פיצוי לעד תביעה 30 בסך 3,000 ₪. הסכום ישולם בתוך 120 יום.

את הסכום יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- ה. לאור תקופת המאסר, הפיצוי והמצב הכלכלי אני נמנע מהטלת קנס.

נאשם 2

א. מאסר בפועל למשך 15 חודשים וזאת בניכוי ימי מעצרו: 3.8.21-10.8.21

ב. מאסר מותנה למשך 3 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

ג. פיצוי לעד תביעה 30 בסך 10,000 ₪. הסכום ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.11.23 ובשל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו תעמוד היתרה לפירעון מידי.

את הסכום יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- ד. לאור תקופת המאסר, הפיצוי והמצב הכלכלי אני נמנע מהטלת קנס.

המאשימה תמציא למזכירות את פרטי עד מס' 30 ותביא לידיעתו את תוכנו של גזר הדין.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

עמוד 7

ניתן היום, כ"ט תמוז תשפ"ג, 18 יולי 2023, בהעדר הצדדים.